

Oponentský posudek Vítek Šerý

Dominantním námětem Vítkovy tvorby v průběhu čtyřletého studia je lidská figura. Z formální stránky v celé řadě prací v sochařských materiálech a v kresbách se zabýval způsoby jejího podání v realistických intencích. Systematickým studiem neustále zvyšoval úroveň zobrazení postavy a jeho koncentrovaný zájem zúročuje v suverénním vyjadřování se v této rovině. V kresbách z poslední doby se dopracoval k přednesu, ve kterém objemovou modelaci provádí prostřednictvím jemných „sfumat“. Jedná se o práce podle modelu, které jsou podány s jistotou z hlediska realistického zobrazování. Práce samotné ale přesahují hranice studie. Zobrazované postavy mají charakter jakýchsi spirituálních až efemérních bytostí a celkové vyznění - atmosféra těchto prací se vymyká realismu. Nevím, co primárně vede k tomuto posunu: Jestli atmosféra poutá pozornost na vnitřní rozpoložení modelu, nebo psychika zobrazovaného mění atmosféru. Zájem o psychiku postavy se ale stává důležitým prvkem Vítkovy tvorby.

Momentem zastavení a momentem klidu ve své bakalářské práci navazuje na tuto problematiku. Socha je autoportrétem a my jsme svědky „ztišení“, které nabízí prostor třeba pro introspekci nebo kontemplaci. Této myšlence, tomuto „vnoření se do sebe“ odpovídá i velikost sochy. „Formát“ je komorní, a to je v pořádku.

Co se týče přednesu, dosavadní Vítkovy práce se vyznačovaly citlivým rukopisem v podání textur bez expresivního traktování. Pohyb jeho figur byl oproštěn od exaltovaných gest. Rovněž z tohoto hlediska tedy lze konstatovat jasnou kontinuitu s předchozí tvorbou.

Bakalářskou práci považuji za kvalitní a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením **A**.

Ján Lastomírsky
12.6.2012